

GEORGIANA COTELEA

SÂNGE

The word 'SÂNGE' is rendered in a large, bold, black, distressed font. Below the word, there are several black ink splatters of varying sizes, suggesting blood.

Libris
EDITORIAL

Brașov 2019

CUPRINS

SÂNGE I: ÎNCEPUTUL

Sânge · 9
Vis sângieru · 10
Acrobata · 11
Anotimpurile · 12
Primăvara · 13
Prima zi de toamnă · 14
Razele soarelui · 15
Fluturile · 16
Parcul · 17
Declin · 18
Mai trist · 19
Persecutare · 20
Remușcare · 21
Tânguiala · 22
Regret · 24
Tristețe · 25
Părăsire · 26
Jumătate · 27
Ea · 28
Iar · 29
Inima · 30
Bătaie de inimă · 31
De ce? · 32
Rana · 33

În suflet · 34
Sângele meu · 35
Jumătatea ta · 36
Cheia · 37
Ancora · 38
Vântul · 40
Suspendisse · 41
Reușita · 42

SÂNGE II: VIOLINA

Sânge · 45
Violina · 46
Un cântec · 47
Orphelin · 48
Muta · 49
De ce? · 50
Plâns de violină · 51
Cântec · 52
Glas de violină · 53
Astăzi plâng · 54
... · 55
Odată · 56
Schimbul · 57
Moartea violinei · 59

SÂNGE III: MOARTEA

Sânge · 63

Asasinare · 64

Mărturisire · 65

Sinucidere · 66

Fata care moare · 67

Soarele · 68

Copacul · 69

Floarea ofilită · 70

Floarea de castan · 71

Liniște · 72

Timpul · 73

Iluzie · 74

Către mine · 76

Capitulez! · 77

Jurământ · 78

Cimitirul · 79

Sub cruce · 80

Leagănul sufletului · 81

Se prăbușesc pereții · 82

Oglinda · 83

Sânge pe podea · 84

Un corb · 85

Am fost doi · 86

Ce ai suflet? · 87

Prea târziu · 88

Inimi frânte · 89

Coasa · 90

Dialog cu Moartea · 91

Sfârșit · 95

SÂNGE I ÎNCEPUTUL

SÂNGE

Simt o umezeală-n piept
Cu mâna mă ating domol,
Sângele curge nedrept
Din lăcașul rămas gol.

Lungi și roaie se revarsă
Peste trupul împietrit,
Iar ea, pe calea neîntoarsă
Nu mai bate. S-a oprit.

Un corb mă mângâie cu pana,
Iau un ac și-o ață groasă
Ca un medic îmi cos rana,
Cu broderie sângeroasă.

VIS SÂNGERIU

— Iubite, vreau să-ți spun un secret,
Un secret de o boală măcinat
Dar care este îndeajuns de discret,
Încât să nu fie aflat.

— Iubite, într-o noapte te-am visat...
Priveai o suliță cum inima-mi străpunge,
Mă ucideai și sorbeai lichidul sacrificat
Precum Ares, zeul vărsării de sânge.

ACROBATA

Am mâinile legate la spate,
Cu sfoară bine împletită.
Degetele îmi par abandonate,
Iar oasele toate afazite.

Cel ce m-a legat, nu știe
Că încheieturile au început să mă dor
Și nu mai pot face vreo acrobație
Cum obișnuiam adesea în abator.

ANOTIMPURILE

Anotimpul primăvara
Îmi aduce liniște,
Încălzește ca și ceara
Recele suflet din mine.

Vara însă nu-i plăcută
Are mult prea multe grade
Și adesea-i prefăcută
Căci ea, sufletul mi-l arde.

Totuși, toamna-mi amintește
Cu al ei sezon ploios,
C-al meu trup adăpostește
Un suflet anevoios.

Iarna timpul e cruțat
Și îndelungat-l reține,
Că-i un anotimp-nghetăt,
Așa ca sufletul din mine.

PRIMĂVARA

Soarele răsare, este dimineață
Florile distinse se trezesc la viață,
Colorații fluturi se ivesc deodată
Învăluind câmpia, veșnica mirată.

Vioaie păsărele se ascund prin raze,
Muguri grăitori își povestesc în fraze
Visuri neuitare dar profund râvnite
Că spre împlinire ele au fost menite.

Nins de ani și singur, aspru părăsit
Un copac-mi privește trupul împietrit
Și nu înțelege pe pământ-nviat
Cum sufletul din mine încă e uscat.

PRIMA ZI DE TOAMNĂ

Cerul șters și cenușiu,
Varsă lacrimi nesfârșite
Pe pământul încă viu
Și pe ființe nădușite.

Tot ce-a fost însuflețit
Moare cu dulce durere,
Frunze, flori au amuțit
Știind că-n lume-s efemere.

Gânduri, năzuințe aprinse,
Pier și ele; un vis zăcut
Și din viață sunt împinse
Ca din pântec un nou-născut.

RAZELE SOARELUI

Toți privim un cer albastru,
Toți privim același soare,
Nu vedem niciun dezastru
În razele ocrotitoare.

Dar știți voi, oare, ce ascunde
Acest astru enigmatic?
Ale lui raze de vă pătrunde
Totul devine dramatic.

Fiindcă-i razele haine,
Asemănite cu serafimii,
De otravă îi sunt pline
Șiucid mii de inimi.

FLUTURELE

Azi e soare, cer senin
Totu-i liniștit în jur,
Păsărele pleacă, vin
Iar roșii maci mă înconjur.

Doar un fluture mâhnit,
Varsă lacrimi neîncetat,
Că-n dragoste a fost rănit
Și se simte abandonat.

„— Nu fi trist, iubite flutur...”
I-am spus eu și-am plâns amar,
Căci fluturele-i solitar
Și eu la fel, deși-n zadar.

~~PARCUL~~

Cade ploaia pe pământul rece,
S-au înroșit aleile din parc
Și pe statui aceasta brațul și-l petrece
Iar suflete pereche, picurii despart...

Și oameni prăbușiți, plâng prizoniți de soartă,
Iar ploaia cea infamă în hohote se scurge.
Pe pământul tainic, se iscă din nou ceartă,
Iubirea se inundă iar parcul se distruge.

DECLIN

Apusul soarelui mă apasă pe piept,
O gheară aspră inima-mi frânge,
Când îl văd cum dispare-n beznă, nedrept
Lăsând în urma lui flăcări de sânge.

Apusul soarelui îmi amintește de mine,
De ziua în care am căzut în declin,
Când m-au lovit durerile și nu au fost puține,
Iar acum sufletul de sânge mi-e plin.

Singură și plânsă, aștept din nou lumină,
Las timpul să treacă deși mă rănește.
Nădăjduit răsare dar văzându-mă ruină
Soarele aprins în lacrimi izbucnește.